

[Industriministeren]

længe, er realiteten, at jeg trods alt kun har sid-det der i knap 2 måneder, og denne debat er uheldigvis foregået med min forgænger, uden at den er kommet videre til mig. Derfor har jeg fået debatten rejst på det sene tidspunkt; det håber jeg afklarer problemet. Problemet har været rejst over for os i høringsproceduren, uden at der er taget hensyn til det, og det er årsagen til, at jeg tilsiger en positiv diskussion med Erhvervsudvalget i den pågældende sag.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen så går jeg ud fra, at vi under udvalgs-behandlingen kan få afklaret, hvorfor ministe-rens forgænger var imod, at man skulle give mulighed for accessorisk virksomhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behand-ling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Er-hvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om Handelsflådens Velfærds-råd.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lund-holt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Svend Andersen (S):**

Som så meget andet i denne tid er også dette lovforslag et led i regeringens afbureaukratiseringsplan. Der kan næsten ikke fremsættes no-get forslag, uden at det er et led heri. Det er ble-vet et helt kompleks for regeringen, at der skal

være så megen afbureaukratisering, at den stør-ste afbureaukratisering efterhånden næsten vil-le være, at man undlod at afbureaukratisere. I hvert fald er det meget vanskeligt at se, hvilke forenklinger det foreliggende lovforslag kan medføre. Hvis man ville ændre noget, kunne man overveje at lade det velfærdsarbejde, der laves for de søfarende, udføre af institutioner under Kulturministeriet eller Undervisnings-ministeriet, der lige så godt kunne klare det. Men at privatisere Handelsflådens Velfærds-råd, som det er foreslået her, virker noget vold-somt. Ikke fordi det ikke kan være en løsning som så meget andet, men det er svært at se, hvad der skulle være begrundelsen.

Rådet skal altså stadig have de samme opga-ver, har jeg forstået, og staten skal fortsat dæk-ke de udgifter, der ikke bliver dækket af de sø-farendes bidrag. Det eneste, der er tilbage, er derfor den halve snes ansatte, som ministeren altså kan stryge fra sin personaleliste, hvorefter de kommer over på noget andet. Ellers er øko-nomi og alt andet det samme.

Det er altså noget staffage, som måske ser pænt ud på finansloven, men som der ikke er nogen virkning af. Der burde egentlig have væ-ret vigtigere ting, Industriministeren kunne sæt-te sine i øvrigt dygtige embedsfolk til at beskæf-tige sig med end noget næsten så ligegyldigt som dette.

Flemming Hansen (KF):

Da vores søfartspolitiske ordfører, hr. Kai Dige Bach, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre hans bemærkninger til denne sag.

Forslaget hører ikke til blandt de helt store privatiseringsforslag, men det er da et lille nøk i den rigtige retning. Forslaget går ud på at pri-privatisere velfærdstjenesten. Det nuværende vel-færdsråd foreslås fremover gjort til en selv-vejende institution, som skal ledes af et råd og en direktion. Industriministeren udnævner rådets medlemmer efter indstilling fra de søfarendes og redernes organisationer, og rådet vælger selv sin formand. I øjeblikket er det ministeren, der udpeger formanden, så nu bliver ministeren da lettet i det arbejde. Der sker ingen ændrin-ger i velfærdsarbejdet for søfolkene. Personalet består af 10 personer, som vil kunne fortsætte i den nye private institution. Hidtil har deres lønninger været omfattet af industriministerens lønsumsramme, men det vil de ikke være frem-øver.

[Flemming Hansen]

Alt i alt kan man vel sige, at forslaget formindsker bureaukratiet i rådet en lille smule, og der skulle også kunne spares lidt tid i Industriministeriet.

Det burde nok være en naturlig følge af forslaget, at statens udgiftsbeløb blev frosset fast, så en eventuel udvidelse af aktiviteterne nu, da velfærdstjenesten er mere privat, var staten uvædkommende.

Den konservative gruppe kan støtte forslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg kunne forstå, at dette forslag kunne vække glæde i de konservative rækker, fordi det er et privatiseringsforslag. I så fald skal der ikke meget til at glæde De Konservative eller andre. Jeg synes, det er småtingsafdelingen. Det er da i orden, man vil lovliggøre, hvad der foregår. Det synes jeg også er en god idé, men efterhånden som man har set, hvad der er blevet privatiseret – sådan noget som dispatchører, som der vist er 3 af her i Danmark, og hvor man hvert 25. år flytter et komma i loven – så synes jeg ærlig talt, at dette her er en af de små sager. Jeg glæder mig i hvert fald til at se de større sager som f.eks. privatisering af isbrydere og den slags, for det har jeg heller aldrig kunnet fatte.

Men selv om dette er et lille forslag, så er der nogle spørgsmål, som jeg vil stille under udvalgsarbejdet. Det er bl.a., hvorfor man afsætter 250.000 kr. til Dansk Sømandskirke i Udlandet. Det har også forbavset mig noget at konstatere, at man i velfærdsrådet nu har oparbejdet en formue på 3 mio. kr. Jeg mener, det var bedre at bruge disse penge til dem, de er beregnet på. Det er vel ikke med den baggrund, man har velfærdsforanstaltninger for søfolk.

Som sagt vil vi godt medvirke til, at forslaget får en hurtig og forholdsvis gnidningsløs behandling i Folketinget, men vi har altså nogle spørgsmål til det undervejs.

Skrumtsager Skau (V):

Også Venstre kan støtte det forslag, vi her behandler, om at privatisere Handelsflådens Velfærdsråd, så at det er sømændene, de søfarende og rederne, der kommer til at stå for det, i stedet for at det er folk udpeget af ministeren.

Vi mener, det er rimeligt, at man fortsætter med de 2 kr. pr. søfarende, der er forhyret på danske skibe, selvfølgelig inklusive de skibe,

der er under Dansk Internationalt Skibsregister.

Også Venstre kan give tilslutning til, at halvdelen kommer fra andre skatteyderes lommer. Det er måske noget, vi kan se på på et senere tidspunkt – altså ikke nu. Så Venstre giver tilslutning til forslaget.

Kirsten Jacobsen (FP):

Dette forslag, som industriministeren kalder en privatisering af Handelsflådens Velfærdsråd, ligner en masse af de andre forslag, vi har fået fra regeringen, og som er fremsat i afbureaukratiseringens navn.

Umiddelbart lyder det jo besnærende, særlig set med Fremskridtspartiets øjne, og vi vil da gå ind for alt, hvad der hedder privatisering. Men man skal såmænd ikke ret langt ned i ministerens forslag, før det går op for én, at det ikke er det, der er tale om.

Jeg vil da godt sige til ministeren, at nu er det jo sådan, at markedsføringsloven, så vidt jeg ved, selv om jeg er ny i Erhvervsudvalget, hører under ministerens ressortområde. Det kan skyldes, at industriministeren er så ny, at hun ikke kender reglerne om falsk varebetegnelse, men dem kan ministeren jo gå hjem og læse en ekstra gang. Så kunne det være, at hun havde brugt nogle andre bemærkninger til det her lovforslag.

Efter Fremskridtspartiets mening er der ingen som helst privatisering i det. Privatisering går jo ud på, at man ændrer tingenes tilstand fra at være en offentlig opgave til at være en privat opgave, og det er der altså ikke tale om her.

Dette forslag forudsætter nemlig, at staten stadig væk betaler nøjagtig det samme til velfærdstjenesten, som man hidtil har gjort. Og det samme gælder både de søfarende og rederne. Man forudsætter også, at den statsfinansierede distribution af tv-programmer og videobånd til handelsskibe og boreplatforme fortsætter uændret.

Det eneste, der reelt er at tale om, er, at man fjerner statens indflydelse. Fremskridtspartiet har den helt klare opfattelse, at så længe staten yder tilskud til et eller andet, så skal den også have indflydelse på, hvordan midlerne bliver anvendt. Og det samme gælder naturligvis den formue, som måtte være oparbejdet ved hjælp af statstilskud.

[Kirsten Jacobsen]

Så hvis ministeren vil have Fremskridtspartiets støtte til det her forslag, så kræver det, at man under udvalgsarbejdet får det ændret, således at der bliver tale om en virkelig privatisering. Det betyder, at de midler, der i fremtiden skal ydes til Handelsflådens Velfærdsråd – hvor godt og nyttigt dette end måtte være – skal ydes af de involverede parter, nemlig søfolkene og rederne i forening. Det gælder også udgifterne til tv-betjening af de søfarende.

Hvis de ting bliver opfyldt, så synes Fremskridtspartiet, det er en strålende idé, at rådet bliver sammensat udelukkende af erhvervsparter, og at de så også får fuld bestemmelse over, hvordan rådet skal virke i fremtiden.

Hvis vi kom så langt, så kunne det jo godt ske, at vi oven i købet kunne overveje, hvorvidt de 3 mio. kr. kunne følge med i handelen. Det vil vi ikke stille os helt afvisende over for.

Det ville i hvert fald betyde en besparelse for staten i 1990 på 7 mio. kr. Selv om det ikke er noget voldsomt stort beløb, så er jeg sikker på, at industriministeren vil opnå popularitet hos sin kollega finansministeren – og det er jo ikke så ringe endda.

Jeg synes heller ikke, det er spor overraskende, at de søfarendes organisationer udtaler sig imod forslaget, for de synes naturligvis, at det offentlige skal betale endnu flere penge. Det finder de helt naturligt.

Oven i købet vil man overveje, hvorvidt det også skal gælde for fiskerflåden. Hvis man nu havde privatiseret det, så var det ikke noget problem; så behøvede man ikke at tage det op, for så kunne de jo selv bestemme det.

Det er altså en sandhed med modifikationer, når ministeren skriver, at forslaget ingen økonomiske konsekvenser har, og det er kun et udtryk for, at der ikke sker nogen ændringer af de nuværende økonomiske forhold. Og når der ikke gør det, så kan Fremskridtspartiet som sagt ikke se, at der er nogen som helst privatisering heri. Men vi er meget villige til med ministeren at diskutere nogle ændringer, således at vi kan få en virkelig privatisering.

Jeg må afslutningsvis sige, at jeg da godt kunne have fundet nogle privatiseringsområder, som var vigtigere end det her. Men som Venstres ordfører sagde til mig, inden jeg gik herop: Nu skal du bare se. Når det gælder de to første lovforslag, som er store og komplekse, så går det hurtigt. Men når det handler om sådan

noget småt, så tror alle, at de er eksperter, så det skal vi nok få en god og lang og morsom debat ud af.

Jeg er glad for, at jeg kan være negativ en gang imellem – det passer mit temperament godt.

Larsen-Ledet (RV):

Som det fremgår af industriministerens fremsættelse, har Industriministeriets Fremtidssikringsudvalg foreslået, at velfærdstjenesten bliver privatiseret som et led i regeringens plan om afbureaukratisering.

Handelsflådens Velfærdsråd skal ifølge forslaget omdannes til en selvejende institution.

Endvidere fremgår det, at velfærdstjenestens område skal udvides, således at det i fremtiden også kommer til at omfatte velfærdsarbejde til søs, og det har for så vidt allerede i en årrække været praksis. Derfor vil den nye lov være i bedre overensstemmelse med praksis i dag.

Jeg har hørt utrolig meget godt om velfærdstjenesten, når jeg snakker med søfolk. Jeg synes, at det er godt, at den fortsætter.

Vi kan fra radikal side støtte forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Også dette lovforslag er et led i regeringens afbureaukratisering. Det er et lille lovforslag, men jeg har alligevel en bemærkning til det.

Det fremgår ikke af bemærkningerne til lovforslaget, om statens tilskud til Handelsflådens Velfærdsråd, der svarer til den afgift, der er pålagt de søfarende og rederierne, modsvarer den besparelse, der opnås ved, at der spares 10 personer på Industriministeriets budget, og at Handelsflådens Velfærdsråds serviceniveau derved kan bibeholdes.

Det må være en afgørende forudsætning for opretholdelsen af Handelsflådens Velfærdsråd, som er en selvejende institution, at serviceniveauet over for de søfarende mindst bibeholdes. Man må tænke på de store indtægter – her tænker jeg selvfølgelig på de valutamæssige – der tilflyder staten fra dette erhverv. CD vil medvirke ved udvalgsbehandlingen.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Som det er fremgået af bemærkningerne, er det rigtignok ikke de store privatiseringer, vi taler om her. Men alle privatiseringer, der er fornuftbetonede, synes jeg der bør fremlægges for-

[Industriministeren]

slag om, uanset om det drejer sig om store eller små privatiseringer.

I det her tilfælde er der tale om en privatisering, som ganske rigtigt, som det er blevet fremhævet af en del ordførere, egentlig blot bringer loven i overensstemmelse med den praksis, der har været gennem flere år. Det er også noget, for så får vi nemlig det rigtige lovgrundlag til at køre disse ting. Man får rent faktisk lov til privat at udøve den virksomhed, som man har kørt som privat hele tiden. Det er samtidig et svar til nogle af de ordførere, som har stillet spørgsmål om statens indflydelse.

Med hensyn til at gøre det også reelt, ikke kun som et privatiseringsforslag som sådan, og stille Folketinget lidt friere fremover kan jeg meddele, at jeg under udvalgsbehandlingen har til hensigt at stille et mindre ændringsforslag til § 5, stk. 2, der vedrører statens tilskud til velfærdsarbejdet. Hensigten hermed vil være, at man ikke som hidtil fastlåser statens andel til et bestemt beløb, et minimumsbeløb, så den til enhver tid svarer til erhvervets andel.

Jeg har ganske vist ikke nogen aktuelle planer om at skære ned på statens bidrag – det være også et svar til fru Sonja Albrink med hensyn til serviceniveauet i 1990 – men af hensyn til statens almindelige udgiftspolitik i fremtiden finder jeg det mest rigtigt, at der skabes mulighed for, at man ved vedtagelser fremover har en vis fleksibilitet med hensyn til det statslige bidrag. Så dette forslag vil blive stillet under udvalgsbehandlingen.

Med hensyn til det sidste spørgsmål, om det modsvarer de 10 personer, der overgår, vil det ikke være nogen ændring for velfærdsrådet alt i alt. Det er også derfor, det egentlig er en svær debat at føre, som visse ordførere har sagt. I realiteten er der ingen ændring; det er en ajourføring, således at loven svarer til de faktiske forhold.

Velfærdsrådet har altså det samme mandskab, som de hele tiden har haft, men det, der sker, er, at rådet nu får en større bevægelsesfrihed med hensyn til, hvad de vil bruge pengene til. Det er de samme penge, og det er de samme lønningspenge, de har til rådighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om erhvervsfremme.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjørn Westh (S):

Det er et stort forslag, der er lagt frem, i hvert fald med hensyn til paragraffer og bemærkninger, men indholdet er ikke så forfærdelig meget. Der står da også i bemærkningerne, »at lovforslaget alene beskriver rammerne for erhvervsfremme, men ikke de konkrete tiltag baseret på en mere langsigtet erhvervspolitisk strategi.«

Man kan sige, at det er der selvfølgelig gode grunde til, for regeringen har vel ikke nogen langsigtet erhvervspolitisk strategi. Det er ikke særlig lang tid siden, regeringen her i Folketinget sammen med Fremskridtspartiet gennemtrumfede massakren på erhvervsfremmeordningen i finansloven. Det er selvfølgelig et voldsomt udtryk at bruge; ikke desto mindre var det det udtryk, Industrirådet brugte i sit brev til industriministeren den 6. december 1989.

Jeg vil gerne sige, at vi finder sådan set ikke i Socialdemokratiet, at der er noget vigtigere at beskæftige os med herinde end at få mere gang i beskæftigelsen, få mere gang i produktionen, så vi kan få gjort noget ved arbejdsløsheden og gældsproblemerne. Derfor havde vi hellere set, at det her havde været en egentlig målsætningsdebat om, hvordan og hvor meget vi kan skubbe på en god erhvervsudvikling i Danmark. Derfor har Socialdemokratiet bedt om en forespørgselsdebat her i Folketinget, så vi kan diskutere indholdet i erhvervspolitikken.